

„МӘНСУРИЈӘ“ ЖӘ ИНАНЫРСЫЗСА

Јазуб Мәммәдов охужанда мән һәр дәфә она зулаг асырам. Һәр дәфә дә онун «Мәнсуријә»си мәнә догма кәлир, әзиз кәлир. Ону динләргәндә (иғлә) «Мәнсуријә»ни динләргәкән, өзүнү һәр шәйдән узаг салырсаң. Шикәят өз гәрәз долу сөһбәтләри ундурсаң. Һәр шәји тәсәввүрүндә олдығу киши көрүрсәң, сәнә елә кәлир ки, һәм «Мәнсуријә»ни динләсә дә, јенә һәјсә туга биләмди. Бу өзсә, бу охума һеч кимә соник гәдәр догма дејил.

Индикә ешитдијин сөг сәни узағларә апарыр. Бир әз Фүзули кәдәри, Натәван һәлимлији, Сејид сәртлији өәр бу сәсдә. Санки сән онлары көрүрсән. Онлары ешидирсән. Бу көрүмлә, бу ешидишлә сән «Мәнсуријә»ја инанырсаң. Нечә ки, ушаг вахты һағыллара инанырдың. Сән инанырдың ки, һағыллар һәмисә олмуш эһвалатдыр. Сән инанырдың ки, ағ атлы оғлан һардаса, лап бу һақымдадыр. Бүтүн бунлар ондан доғуб ки, бу һағыллары данышан адала инанырсаң. О бу һағыллары сән сөгдирә биләб. Сонра о вахт ешитдикләрини керчәклик дејил, бир әфсанә, бир һағыл олдығуну дәрк едибсән. Анчаг јенә дә һәмшһ һағыллар сәнә догма кәлир. Ахы о сәнин өмрүнүн бир парчасыдыр. Елә бир парчасы ки, инәнин титрәк, јорғун сәси илә итирмисән.

Бәли, «Мәнсуријә» ушаг едир адалы. Иллаһ ки, Јазуб хуја. Сизи билмәрәм. Мән һағыл динләргән ушаг киши зулаг асырам Јазуба. Һәмшһ дә севширәм, һәмшһ дә һейран оларам.

Мән «Мәнсуријә»ни охужан Јазубу данышманда ешитмәшшәм. Анчаг бир дәфә....

Јазубун иштиракы илә концерт кетдим. Сәһнә архасында Јазуб бир дәстә адала эһәт олунмушду. Икичә кәлимә сөз ешидә билдим: «Чаһаркаһ» охужажам.

«Чаһаркаһ»

О сәс инди дә јадымдадыр. Анчаг о сәс «Мәнсуријә»дәки сәсдән чох-чох узаг иди. Мән забасчадан билдим ки, тамашачыларын һәј-күңүнә баһмәләргә, о кечә «Мәнсуријә» охунмағачаң. Анчаг динләјинчәләрә баһчарға о гәдәр дә асан дејил.

...«Чаһаркаһ» салоһа кәсимлиши сукута мейдан охужурду. Јаңылда отурмуш тамашачылардан бири:

— Көзүнә дөндүјүн лап алаһлыг едир,— деди. О бу сөзү һеч кимә баһмадан, өз-өзүнә сөһбәт едирмиш киши деди. Өзү дә елә деди ки, санки мүгәддәс сәс ешитмишиди. Мән өтари она бахдым. Сачлары ағ, солғун бәнизәли, балачабәј бир киши иди. Дирәкәлрини хусуси бир әдә илә отурачара сөјкәдәрәк, әлләрини эабәга салаһајб өвүндүрүрдү. Һәдәһәс гөрхән, еһтијәт елиң бир адам тәһри баһылајырды. Бу да «Мүхәлиф». «Мүхәлиф» сонра «Мәнсуријә» баһлајыр. «Мәнсуријә»јә кечиди Јазуб киши тәк-тәк сәнаткар баһчар. Бәс нә олды? Ахы «Мәнсуријә»нин бүтүн халарыны, бүтүн кечиләрини, бүтүн јоғларың Јазуб һақын билди. «Чаһаркаһ» сонә јетди. Алғиш сөсләри салоһу титрәтди. Балачабәј киши элини чибинә салды. Сигарет чыхартды. Кибрит дә... Анчаг јандырмиди.

Бәлкә «Мәнсуријә» сәдәчә јаддан чыкыб. Вә јахуд бәшга бир вахт «Мәнсуријә»ни охумаг ләзимдыр. Көрсән тамашачылардан нечә кәфәри концерт аңчаг «Мәнсуријә»ни ешитмәк үмиди илә кәлиб? Чох мүғәнчи охужур «Мәнсуријә»ни. Һеч кас (ләбәттә, тај-тушларындан) Јазуб зыраһисинә чатмајыб. Бәлкә, «Чаһаркаһ» аңчаг «Мәнсуријә»јә көрә охумаг ләзимдыр. Анчаг о кечә «Чаһаркаһ» «Мәнсуријә»си охунду. О һәләр? Јазуб дуруб, биз дурумшуг. Башга бир вахт «Мәнсуријә»ни динләјарик. Бәлкә дә, елә тамашачылар Јазубу бунә көрә сәһндән бурахымды. Һәр һәлдә о кечә охуначаг «Мәнсуријә»јә гәдәр Јазуб чох иш көрүб.

«Бәјаты-Шираз»

Пәнбәји дағи чүңүк ичрә миһандыр бәдәним
Дирә олдуҗа либасым будур, өлсәм,
кәфәним.

Јазуб: «Еј мәнә мәһрум едиб» — дејә фәрјад едир. Нә вахтса јашадығын бир јанғыны, бир иткени хатырлајырсаң. Башга чүр мүҗкүн дејил. Хатырлајырсаң. Бу ағрымдыр, јенидән јашадығын ағры алармыдыр. Анчаг бу ағры, бу кәдәр өлү дејил.

Бу сәсин сәндә јаратдығы асосиәсијалар өз һиссләрә о гәдәр күчлү, о гәдәр чохшахәлидир ки, бунлары һеч вахт бир јерә топлаја билмисән.

Хан Шушински илә баш тутмајан мүсаһибә вә јахуд достума мәктүб

Достун Әван! Салам...

Кәңчәдә ишләдијини билирәм. «Гобустан» топлусунда Ј. Мәммәдов һағында јазмағы мәнә дедиляр. Сәни хатырладым. 1964 — 1968-чи илләрдә, јәһни тәләбәлик илләриндә Ј. Мәммәдовун иштиракы илә бир концерт кечеси-олимпиады ки, сәни орада топлым. Һәмшһ дә сөһбәтмиш мүсәби, хуеһсәлә муғам сәһнәтиңдән оларды. Һа фикирләшим ки, сәнилә бәшга ивәзуларда олан сөһбәтмиш хатырлајым, јадымә дүшмәди. Ахы биз чох әз көрүшүб сөһбәт етмишкән. О вахтлар сән Јазубла бағлы олан һәр шәји билмәк истајырдың: бәстәкар, Ә. Бәдәлбајли, ханәндәләрдән С. Шушински, Х. Шушински өз бәшга муғам усталарыла Ј. Мәммәдовун ифа етдији муғамлар һағында мүсаһибә апармаг.

Јазубун өзү илә сөһбәт едиб бүтүн һәјәт өз јарадымылығыны өјрәнмәк, Ј. Мәммәдовун муғам сәһнәтиш һағындакы сөһбәтләрини динләмәк, (бүтүн Бүлкәр сәнин үчүн марәғәли иди).

Ј. Мәммәдова республиканың әмәкдәр артисти, сонралар иш хәлә артисти киши фәхри адлар вериләчәји күндә онунла ишәксән таныш олуб тәбрик едмәләр арасында өзүнү дә көрмәк истајырдың. Бу арзу иди...

Хуләсә, бу јазыны ишләргәкән јухарыда дејиләмләри мүгәң ишкән даһилиндә һәјәтә кечирмәк истадым. Мүсаһибә апармаг үчүн сүаллары һәзрәтләрдим. Әвәләчә бир нечә мүғәнзини сөһбәтмиш зулаг асым. Хоһбәттә...

лик онда иди ки, ханэндэлэр бир јера топлашыб сөһбәт едәркән кнлар адам-
мыр нә вәкт кәдјини, нә вәкт кетјини һис ештирләр. Х. Шушински дә
арабир бура кәлир. Сөһбатлардн башга бир етјир билди ки, ханэндэләр
һамысы (бәујүкү-кичикли) она «Хан эми» дејә мурчиәт едир-
ләр. Сон вахтар мугам сәнәтинә кәлән јад есләрләрән Хан эмини нарахат
олдугуну билирди.

Һал-һазырда јашымы охујан ханэндәллери сајаркән Хан эми Јазубун да
адымы кәди өз тәрифладн. Сөһбәтә гошулмаг үчүн «Ј. Мәмләдовун ифа
етјиди мугамлар сиви тә'мин едирми?» — дејә ән'әнәви бир суалла мурчиәт
етдим.

— Бәј, бу нә сөздүр. Јазуб мугам сәнәтимизин ән лајазгәтл давалчымыс-
дыр.

Ј. Мәмләдов 1930-чу илдә анадан олуб. 7—8 јашларыннан охумага
башлајыб. 11 јашы онда өз рајонларында (Агчабәдидә) концертларла
чыкышы едиб. («О вәкт Агчабәдидә күди мубди ханәндә Мутәллим Мутәлли-
м-о олуб.») 1956-чы илдән филармониянын солистидир. Илк дәрфә сәсини да
лентә елә о илдә јаздырыб. Һәзлик илләрдә Ј. Мәмләдов Мәчһун ролунда
чыкышы етмәк еттиб. Фикрәт Әлиров о вәкт Опера өз Балет театрынын
директору олуб. Буну Јазуба ташпыркан да о олуб. Сонрадан мурәјән сәбә-
ләр умбатындан Мәчһун ролуну ојнамајыб. Инди даһа Мәчһун ролунда
ојнамаг фикрндә дејил.

Ј. Мәмләдовдан ашагыдагы суаллара чәвәп вәрләсини халиш: етдим.
— Он бир јашымыз олар-олмаз муһарибә башлајыб. О илләрдән ән чох
нә'ји, һансы һадисени хатырлајырысмыз?

— Мәнш үчүн муһарибә иткә өз ачымедыр. Бу вәхтар адам јохсуллуг
һаггында да дүшүнмүр. Бир дојумлә чөрәк үчүн адамларым нәләр чәкди-
јини тәсәвүр едә билмиришим? Булар бир јанә. Бир дә көүрүдү ки, та-
кымдыгын, һөрмәт етјиди, севјидин бир адамны гара кағызмы кәлиб.
Һамынын үрәји сәксәздә иди.

О вәкт Агчабәдидә «вәјенкә» Рәзвә иди. Хәтрлики чох истајирди.
Чагырышчылар һәрби хидмәтә јола салам күн мәнә дн чагыртдырыб оху-
рдылар. Чагырышчылар мәнә алгынчларды. Олармы сөһбатларыни
днләмәкдән хошмы кәләрди. Чокусундан да ејни шеји ешитмәк олуру:
«Кедиф керәј олуб гәјмәдәкәл.»

— Һаггымызда олам тәнгид өз тәрифләрдән һансы даһа чох јадныыз-
да галиб?

— Тәриф чох ешитишәм. Тәнгид дә олуб. С. Шушински, Хан эми мәнә
һәмишә гәјгә илә јанашыблар. Билирсиниз... Сөһбәт анчаг мәнш һаггында
кетјидндән чәтишлик кәчирәм. Анчаг бир шеји гәјд етмәнзи јерли сајы-
рам. Һәр һансы бир исте'дәдлм мугам ифачыларымыз һаггында јазан
мугамлифлар һәмишә Ч. Гаријадн олгуну, Ислам Абдуллајевин, С. Шу-
шинскинин адымы чәкиб һәзин ханәндәни оларын давалчысы кили гәјмәт-
ләндиривиләр. Бу дүздүр. Чүнки бу бәујүк уstadлар олмаса иди, мугам
сәнәтимизин лә күч һаггында һеч тәсәвүр дә ола билмәздн. Бә'зән ханән-
дә һаггында бир-ики гәјд, бир-ики ирәд өз һәјратындан исә бир-ики кәлмә
јазмагә иши суратлыны һесаб едирләр. Анчаг дәмәк ләзмидыр ки, һәзин
ханәндә бу күнүк сәнәтимиз нә дәрчәдә јакындыр. О, ифа етјиди маһны
өз мугамлара нә кәтирлб. Онын бу күнүк мусицизмдә мөвгәји нәдән иба-

рәтдир? Бүтүн бунлара чәвәп вәрән ханэндәлримиз вармы? Әлбәттә олар.
Х. Шушински, Агабала Абдуллајев. З. Аһмәдзәев, Шөвәт ханым өз һ.
Һүсејновин јарағынчылыгы көз сабагындадыр.

— Мугам сәнәтимизин бу күнү һаггында нә дејә биләрсиниз?

— Чох шеј. Ајрм-ајрм ханэндәлримизин ифасында бизә мә'лум олан
мугамларын чокусуну ешитмишк. Сон вахтар бизим мугамларда (хусус-
сән кәчләрнин ифасында) јад, өкәј тә'сирләр көрмәк олар. Бу, јакшы һәл
дејил. Мугам бир нәчә халгын сәрәтдир. Һәр халг да ону өзүнүнүкәли-
дириб. Әлбәттә, бир-бирлиринин ифасыны јакшы чәһәтләриндән истифадә
етмәк, мугаматә энкиледирилик, ифаны чохчалары етмәк әләјинә де-
јилик. Анчаг бүтүн бунлар тәглидә кәтирлб чәхярмаһамдыр.

Азәрбајжан мугамлары адымы јормур. Эңкиндир. Бә'зән мән мугам
охујаркән бәлдән бирдн-бирә зил ләрдәлар кечирим. Мугаматы јүнкү:
маһкылардан суртармаг ләзмидыр.

— Уяр истајирәм... Сизин ифа етјидиңиз мугам өз тәсифләри халг се-
вир, гәјмәтләндирләр. Ифа етјидиңиз һансы мугам өз халг маһкыларыннан
хошунуз кәлиб. Башга сөвлә, һансы сизә даһа доғма, даһа јакындыр.

— Һанмыс доғмадыр. Хусусән «Мансурјуғ». «Мансурјуғ»дән «Секәһә»
дөнләјим өзүмүң дә хошуня кәлир. Һәтта шак вәхтар о дәрчәдә хошуня
кәлид ки, белә бир ифанын мәндән әввәл кимәс мәхсус олмаһына
шүбһә етдим. Чаббарын, Сејидин өз бәшә гочман ханэндәләрнин ифасында
сәсләнәк лект јазыларына бир даһа гулаг асым. Раһатлашдым. Ханән-
дә чалышмаһдыр ки, охудугу мугаматәни бүтөөлүјүнү јаранда билсин. Бунун
үчүн исә кениш диләпазона малик сәс олмаһдыр. Ханән-дә мугамын бүтүн
һиссәләрини, бүтүн өлчүләрини тәм билмәлән, нәчә дәрјәләр, эзбәрләмәли-
дир. Бу, мугаматин бир тәрәфидир. Анчаг охунан мугамын елә бир
шө'бәси јохдур ки, ханәндәни импровизә етмәк ишкандын мәһрум син.

Бурода мугамни анчаг өз ишкакларына күвәңир. Бүлдүкүн «Фузунд тәсниф-
ләри»нә, «Аразбәр» маһкыларына мугам импровизәсинин ән көзәл күчү-
нәси кили бахмаг олар.

— Телевизијанын концерт программында ара-сәјрәк чыкышы етмәнзиңиз
сәбәби нәдир?

— Һеч нә. Садчә оларга олар дејир, ансаһба илә охунмаг ләзмидыр.
Мән исә «күчүлүк»лә охумагын тәрәфдарыям. Сөвдәмиз баш тутмур. Мән дә
охурам.

— Ифа етјидиңиз, билдидиңиз маһны өз мугамларын һанмысын лентә
көчүрүмсүнүзмү?

— Јох. Ифа етјидил мугамлар бунлардыр: «Чаларкаһ», «Раст», «Бәјә-
тә-Ширәз», «Секәһ-Зәбул», «Мирзә-Һүсејн секәһ». Јакшы күнләрдә «Орта
Маһур», «Шур» мугамларыны јаздырмагам. Ешитдијиниз мугамларын
бә'зисини тәздән ишләјиб лентә көчүрчәјәм.

Јазуб Мәмләдовла мусәһибәни бәтирдим. Евә кәлдим. Вәрилән суал-
ларын хошуня кәлиб кәлмәләјини билмирәм. Анчаг, Әдил, билмир ки, бу
јазы чап олмасы, охујуб севингәкәксән. Она көрә ки, јазы Јазуб Мәмләдов
һаггындадыр. Јазуб да ки, сонин өз һанмымын севјидиңиз мугамнидир.

Камия АБДУЛЛАЈЕВ.